

ת"פ 38049/10 - מדינת ישראל נגד עבדו אבו סריה

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט דניאל טפרברג

ת"פ 17-10-38049 מדינת ישראל נ' אבו סריה(עוצר)

בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אפרת פילזר
המאשימה
נגד
UBEODO ABO SERIA (עוצר) ע"י ב"כ עו"ד
איברהים עיאד
הנאשם

הכרעת דין

כללי

נגד הנאשם, עבדו אבו סריה (להלן: הנאשם) הוגש כתוב אישום ביום 22.10.17 (להלן: כתוב האישום) בו יוחסנו לו שתי עבירות לפי סעיף 144 (א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק, **רכישה והחזקת נשק**, ושתי עבירות לפי סעיף 144 (ב) רישא לחוק, **ניסייה והובלת נשק**.

להלן יפורט הנטען בכתב האישום.

עובדות כתוב האישום

אישום ראשוני

- במהלך חודש Mai בשנת 2017, במועד שאיןנו יודע למאשימה, רכש הנאשם ללא רשות על פי דין, רובה מסוג M16 (להלן: הנשק), תמורת 20,000 ₪, מאדם שכינויו "אבי הישם" וזהותו לא ידועה.
- הנאשם נוכח לגלות כי הנשק תקול ולא יורה. לאחר מכן, פנה אל קרוב משפחתו של מוחמד זידאן אבו סריה (להלן: מוחמד זידאן), תושב ענטא, סיפר לו על התקלה וביקש את עזרתו בתיקו.
- מוחמד זידאן סיפר לנאשם על אדם בשםadel צראיעה (להלן: עדאל), תושב ענטא, שידוע לתקן נשקיים.
- עוד באותו יום, הניח הנאשם את הנשק בתא המטען של רכבו מסוג טויטה ונשא אותו ללא רשות על פי דין, יחד עם מוחמד זידאן לענטא.
- הנאשם ומוחמד זידאן הגיעו את עדאל בענטא אשר סייע בתיקו הנשק.

עמוד 1

6. הנאשם שילם לעdeal 1,000 ₪ עבור התקיק והמשיך להחזיק בנשך עד ספטמבר 2017. לאחר מכן, מכיר את הנשך לאדם מענתא שזהו אינה יודעה למאשימה, תמורה 40,000 ₪ שהופקדו בחשבון הבנק של הנאשם.

7. במעשי המתוירים לעיל, הנאשם רכש והחזיק נשך שלא כדי להחזיקתו. כמו כן, נשא הנאשם והוביל נשך שלא כדי לנשיאותו והובלתו.

אישום שני

1. חברו של הנאשם, מחמוד ג'אבר (להלן: ג'אבר), החזיק ללא רשות על פי דין, נשך מסוג 61M (להלן: הנשך).

2. במהלך חודש يولי בשנת 2017, ביום שעינו ידוע למאשימה, פנה ג'אבר לנאשם בבקשת שיעור לו לתקן את נשך.

3. הנאשם מסר לג'אבר מחסנית מפלסטיק על מנת שזה יבדוק האם מקור התקלה בנשך או במחסנית.

4. ג'אבר בדק את הנשך ואת המחסנית והסיק שמקור התקלה בנשך. על כן, הנאשם הפנה אותו לעdeal על מנת שישיע לו בתיקון.

5. בהמשך, ג'אבר והנאשם הכניסו את הנשך לתיק שחור והובילו אותו לענטה על גבי קטנווע השיר לג'אבר.

6. בענטה פגשו השניים את עדאל והנאשם הסביר לו כי ג'אבר מעוניין בתיקון נשך. עדאל וג'אבר נכנסו לרכב הפורד של עדאל עם התקיק בו היה הנשך ואילו הנאשם נכנס לבית קפה סמור והמתין לג'אבר.

7. לאחר שג'אבר מסר את הנשך לעdeal לתיקון תמורה 2000 ₪, עזבו הנאשם וג'אבר את המקום וחזרו לשופעת.

8. במעשי המתוירים לעיל, הנאשם רכש והחזיק נשך שלא כדי להחזיקתו. כמו כן, נשא הנאשם והוביל נשך שלא כדי לנשיאותו והובלתו.

תשובה הנאשם לaiושם

1. בדיון שהתקיים ביום 29.11.2017 כפר הנאשם באמצעות בא כוחו בכל האמור בכתב האישום. בנוסף, ביקש בא כוח הנאשם להגיש לבית המשפט "טענות זוטא" כנגד קבילות הודאות החוץ של הנאשם בתוך 7 ימים, שכן לטענתו כתב האישום מתבסס רובו ככולו על הودאת הנאשם.

2. טענת הזוטא לא הוגשה בתוך 7 ימים מיום 29.11.2017.

3. בכ' הנאשם לא הגיע להחלטת בית המשפט מיום 27.3.2018, בגדירה התבקש להבהיר עמדתו לעניין טענת הזוטא.

4. לדין שנקבע ליום 26.4.2018, לא התיציב בכ' הנאשם.

5. ביום 6.5.2018 התחייב בכ' הנאשם למסור את טענותיו בעניין משפט הזוטא, "לא יותר מ-24 שעות" (עמ' 5 ש' 14). דבר זה לא נעשה.

6. בדיעו שהתקיים בפניי ביום 17.5.2018, ציין ב"כ הנאשם כי זנה את טענותיו בעניין קבילותות הودאות החוץ של הנאשם (עמ' 8 ש' 9).

7. טעنته העיקרית של ההגנה היא כי הנאשם שיקר במהלך חקירותיו במשטרה מכיוון שרצה לצעת מהחינוך וכי היה נתון תחת לחץ מצד החוקרים.

פרשת התביעה

1. ביום 17.5.2018 הגישה המאשימה קריאה את הודעות הנאשם במשטרה, אליהן אתייחס בהרחבה להלן. בנוסף, העידו מטעם המאשימה מר טימור שאקור - חוקר במחלקה תפקדים מיוחדים במשטרה; מר עומרינו עווידה - ראש צוות חוליות פח"ע בмагשricht הроссий;عادל; וממר כמאזין - חוקר משטרה ביחידת פח"ע נגב. צוין כי ב"כ הנאשם ויתר על חקירת מר רナン חלביה, חוקר נוסף שגבה עדות מה הנאשם.

עדות מר שאקור

2. ביום 17.05.2018 העיד לפניי רס"ר תימור שאקור (להלן: שוקור), חוקר במחלקה תפקדים מיוחדים במשטרה אשר גבה את הודעה מה הנאשם מיום 16.10.2017 המסומנת ת'1(א). לשאלת ב"כ המאשימה, השיב מר שאקור כי לא התרחש כל איירוע חריג בחקירה (עמ' 9 ש' 21). וכי אינו זוכר אם היה מונח לפניי זכ"ד מחקרות הנאשם בשב"כ.

3. בחקירהו הנגדית שאל ב"כ הנאשם את מר שאקור האם יתכן שכאשר החל בחקירה, הודעה הנאשם כבר נכתבה, וה הנאשם רק חותם עליה. מר שאקור הכחיש זאת בתוקף.

4. מר שאקור הביר כי חקירת הנאשם תועדה בהדפסה, הייתה ובניגוד לחוקרים הנוספים בתיק, הוא מיטיב להקליד על מחשב בשפה הערבית ועוד באותו היום תרגם אותה לעברית.

עדות מר עוידה

5. ביום 17.05.2017 העיד לפניי עומרינו עוידה (להלן: עוידה), משמש כראש צוות של חוליות פח"ע בмагשricht הרוסים אשר גבה את הודעה מה הנאשם מיום 01.10.2017 המסומנת ת'1(ג). בהודעה זו, מאשר הנאשם את הודיעתו הראשונה מיום 26.09.2017. עוידה מסר כי הודעהו של הנאשם נעשתה מרצונו החופשי של הנאשם ומבליל שהתרחשו איירועים חריגים כלשהם. בנוסף, לא זכר האם הונחו לפניי חומרין חקירה או זכ"דים מחקרת השב"כ.

עדות עדאל

6. ביום 17.05.2018 העיד לפניי עדאל צריאה לאחר שהפליל את הנאשם בהודיעתו במשטרה ביום 10.01.2018 המסומנת ת'2. צזכיר, עדאל הוא מי שסייע לנายน לתקן את נشكן.

מיד בפתח חקירתו על ידי ב"כ המאשימה, הכחיש עדאל את כל מה שמסר במשטרה וטען כי בדה את כל הודיעתו מליבו מכיוון שרצה לצעת מהחינוך:

אני הודיתי תחת לחץ ואחרי ארבעים יום שני ישבתי בזינזנות, בציינוק. אני שטמתי את השם עבדו ומחמוד ואני אין לי קשר אליהם רק שלום שלום, אני אמרתי את השמות שלהם כדי שאצא מהציינוקות. בכלל זה אני הודיתי, אני אמרתי דברים שלא נכונים כדי לצאת מהציינוקות. אני מכיר אותם רק שלום שלום (עמ' 27 ש' 1 עד 4).

.7 המאשימה הקשתה על עadel, בצתטה בבית המשפט את הودעתו במשטרה:

"בשעה 10:00 הגיע מוחמד ابو סריה וחברו עבדו ابو סריה הנאשם בריכב מסוג ג'טה בשנת 2008 בצעע לבן והיה למוחמד ابو סריה בריכב נשק^{16M}בצעע שחור. מוחמד פרק את הנשק בפתח הבית והחליף את הנוקר, הנוקר שקנה מיחיא ועבדו ابو סריה ניסה את הנשק ויראה באוויר חמישה כדורים בערף".

עדאל אישר כי הודעתה נחתמה על ידו אך שב וחזר על טענתו כי:

"אני כל זה אמרתי מהראש שלי כדי לצאת מהחינוך. אני התיעיפתי מהחקירות גם, היתי עייף מהחקירות, היתי עייף מהכלא, ישבתי ארבעים يوم בכלל, אמרתי את כל הדברים הללו מהראש שלי". (עמ' 28 ש' 1 עד 6).

.8. בנסיבות אלה, עתרה המאשימה להזכיר על עadel עד עין (עמ' 29 ש' 1 עד 6), ולהגיש את הودעתה במשטרה בהתאם לסעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן: פקודת הראיות). בمعנה לשאלות בית המשפט ואף שאלות הסניגור, חזר בו שוב עadel, אימץ את עיקרי הודעתו במשטרה, ואישר את תוכנה ואמיותה (עמ' 33 ש' 28 עד 32, עמ' 34 ש' 15 עד 17, עמ' 35 ש' 5 עד 10, עמ' 35 ש' 19). כן, אישר עadel כי הנאשם הגיע לבתו כשברטותו נשק לצורך תיקונו (ת/2 ש' 36), ואישר כי ג'ابر הוא מי שהופנה אליו על ידי הנאשם לצורך תיקון נשקו של ג'ابر (ת/2 ש' 18 עד 32).

עדות מר זידאן

.9. ביום 17.05.2018 העיד לפניי كامل זידאן (להלן: זידאן), חוקר ביחידות ח"ע נגב אשר גבה את הودעתה הנאשם מיום 09.10.2018 המסומנת ת'1(ב). זידאן מסר כי הציג את עצמו בפני הנאשם, הקריאה לו את החשדות נגדו ואת זכויותיו וגבה את העדות בשפה הערבית המובנית לנאים.

.10. לשאלת ב"כ המאשימה, ציין מר זידאן כי לא התרחש כל אירוע חריג במהלך החקירה וככל שהוא מתרחש היה מתועד בגין העדות (עמ' 44 ש' 2). מצין כי הנאשם חתום על העדות לאחר שזו נגבתה ממנו מרצונו החופשי. זידאן כתב את העדות בערבית ולאחר מכן תרגם אותה לעברית. בנוסף, מוסר כי היה מונה לפניי זכ"ד של חקירת השב"כ ועל פיו חקר את הנאשם.

.11. הסניגור הנכבד הפנה את תשומת לב בית המשפט, כי בזכ"ד שנכתב על ידי חוקר שב"כ המכונה "מושיק", ציין כי הנאשם נחקר בירושלים ביום 9.10.2017, בעוד שהודעה נוספת של הנאשם, נגבתה באותו יום על ידי חוקר נוסף באשקלון. המאשימה הבירה כי חקירת החוקר "מושיק" הتبוצעה באשקלון, ועהקב טעות ציין כי החקירה הتبוצעה בירושלים. בהתאם לכך נתקבלה גם הבהירת החוקר בכתב, והוא מקובלת עליי.

.12. כאמור לעיל, יותר ב"כ הנאשם על חקירותו של החוקר רנאן חלבני.

פרשת ההגנה

.1. ביום 23.05.2018 העיד לפניי הנאשם אשר אישר כי חתום על הודעתו במשטרה.

.2. בפתח דבריו הדגיש הנאשם כי הוא אינו יודע לקרוא, לא עברית ולא ערבית (עמ' 51 ש' 20 עד 24). לטענתו, אמרו לו החוקרים במשטרה לחתום על מסמכי הودעתו, והוא עשה כן. עוד הדגיש, כי הובטח לו שם יודה ישוחרר (עמ' 52 ש' 22 עד 24). הנאשם מסר כי הודעתו במשטרה הייתה שקרית וכל מה שאמר

המציא מראשו על מנת לצאת מהצינוק. הנאשם לא ידע להעיר כמה זמן שהה בציגוק.

3. בחקירה הנגדית, סיפר הנאשם כי ברשותו טלפון חכם, ואף חשבו פיסבוק. עוד ציין הנאשם כי הוא: "מסתכל בפייסבוק על החידות, גם מדובר עם החברים, מתכתב עם החברים" (עמ' 56 ש' 15). בעקבות כך, הوطח בו כי שיקר באמרו שהוא ערבית והוא בתגובה השיב: "**אני לא יודע מה להגיד לך, אולי כן**" (עמ' 57, ש' 8).
4. המאשימה עימתה את הנאשם עם כך שהוא עוטה במשטרה הי מפורטות למדי, וכללו תאריכים, כלי רכב בו השתמש הנאשם, ועוד. הנאשם לא השיב תשובה עניינית לטענה זו, אלא טען כי: "המצאתי את הכל מהראש שלו" (עמ' 58 ש' 20, עמ' 59 ש' 3, עמ' 59 ש' 6, עמ' 60 ש' 3).
5. בחקירה החזרת, ציין לפטע הנאשם כי לא "המציא" את כל מה שמספר במשטרה, אלא: "יש דברים שאנו המצאתי יש דברים שהם נכוןים" (עמ' 66 ש' 4). לשאלת בית המשפט, לא הבahir הנאשם מה הם הדברים הנכונים שצין במשטרה, ומה הם הדברים שאינם (עמ' 66 ש' 8 עד 11).
6. בהתחשב בכך שה הנאשם עצור, קבעתי ביום 23.5.2018 כי המאשימה תגש סיכוןיה בתוך 7 ימים ממועד קבלת הפרוטוקולים (הדיון נשמע בהקלטה), וב"כ הנאשם יגיש סיכוןיו תוך 7 ימים ממועד קבלת סיכוןי המאשימה.

התמצית סיכוןי המאשימה

1. ביום 7.6.2018 הגישה המאשימה את סיכוןיה.
2. לטענת המאשימה, הודעות הנאשם כפי שנגבו בחקירה במשטרה הין קבילות, שכן ניתנו כדין על ידי הנאשם ומרצונו הטוב והחופשי ולאחר שהתנהלו בשפה המובנית לו ואושרו על ידו באמצעות חתימתו.
3. בנוסף, טענת המאשימה כי הנאשם יותר על זכותו להגשת טענות זווטא. זאת לאור השתתפות הרבה בעניין והעובדת שלא הגיע את הטענות עד למועד הנוכחי. בית המשפט האריך מספר פעמים את מועד הגשת הטענות ביום 06.05.18 אף הדגיש כי ניתנת לו הזדמנות אחרת, אולם הנאשם לא מימש את ההזדמנות ועל כן יותר על זכות זו.
4. לפיכך, המאשימה מבקשת להרשייע את הנאשם בכל העברות המיוחסות לו.

התמצית סיכוןי ההגנה

1. ב"כ הנאשם היה-Amor להגיש סיכון עד ליום 15.6.18, לאחר מספר ארוכות שניתנו לב"כ הנאשם הנכבד, הגיש לבסוף ב"כ הנאשם את סיכוןיו ביום 27.6.2018.
2. בסיכוןיו, ציין ב"כ הנאשם כי הודאות הנאשם חלקיות בלבד, מפתחות, ואין לבסס עליהם ממצאים. עוד הדגיש, כי הודאותיו של עadel אין מתישבות עם הودאות הנאשם. לבסוף, ציין מספר רב של מקרים בהם לשיטתו התברר, כי הודאות חזק של נאים התגלו כעורבא פרת.

דין והכרעה

1. לאחר שיעינתי בהודאות הנאשם במשטרה, והתרשםתי מהעדים שהיעידו בפניי, אני קובע כי המאשימה

הוכחה ברמת הוכחה הנדרשת במשפט הפלילי, את המפורט בכתב האישום. להלן אפרט טעמי.

- .2. כתב האישום מבוסס בעיקר על גרסאותו של ابو סריה במהלך חקירותו במשטרת ישראל, במסגרת הודה טיפין טיפין בעבירות שיויחסו לו. כמו כן, על הודיעתו במשטרת השם העד עדאל צראיעה שהפליל את הנאשם בעבירות הנשך. כאמור במסגרת עדותו של עדאל בבית המשפט הוא התחש ל谋ביה אמרותיו במשטרת וטען כי הודיעתו במשטרת נעשתה תחת לחץ שהפעילו החוקרים. עדאל הוכר כי עד עזין לבקש המאשימה ולאחר מכן הודיעתו (ת/2) הוגשה לבית המשפט לפי סעיף 10א לפקודת הראיות, התשל"א-1971 (להלן: פקודת הראיות). במהלך החקירה הנגדית, אישר עדאל את הדברים שמסר במשטרת וחזר בו מטענותיו שהודיעתו במשטרת נגבה תחת לחץ.
- .3. המאשימה ביקשה בסכימה להסתמן, לצורך הרשותו הנאנש, על הודהתו ולדוחות מכל וכל את הטענות שעלו בעדותו בבית המשפט לפניהן ההודאות היי שקריות ונגבו תחת אמצעים פסולים ומתח רצונו ליצאת מהציגוק.
- .4. בנוסף, מבקשת המאשימה להשתמש בעדותו של עדאל כחיזוק ראייתי נוסף להודהתו של הנאנש.
- .5. לטענת ההגנה, ابن הרואה של כתב האישום נגד הנאנש מצויה בהודהתו ומכאן טענותיו. האחת, טענת קבילות, לפיה אין לקבל את ההודהה קריאה בשל הסתרות שבה, אי התישבותה עם יתר הראיות בתיק והתנהלותם של החוקרים אשר העידו בפני בית המשפט. השנייה, טענת משקל הרואה, לפיה אף אם תתקבל הודהה קריאה, עדין אין בכוחה לבסס את הרשותו בעבירות המיויחסות לו שכן לא מתקיימת התוספת הראייתית הנדרשת. לטענותו, עדותו של עדאל אינה עקבית ולפיכך חסרת בסיס מהימן.
- .6. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ואת עדויות העדים, ולאחר שעיינתי בחומר החקירה, מצאתי כי יש להעדיף את הודותתו של הנאנש במשטרת על פני עדותם לפני ואור קיומה של תוספת ראייתית, יש להרשיעו בכל המיויחס לו בכתב האישום. כתע, אדון בטענות על פי סדרן.

הודעת הנאנש

- .7. הנאנש נחקר במשטרת ארבע פעמים, במהלך הודה בעבודות כתב האישום המקיימות את העבירות המיויחסות לו. התפתחות החקירה ניכרת בהודיעתו של הנאנש כך שמחקירה לחקירה, מודה הנאנש בפרטים נוספים ומאשר את אמרותיו מפעם לפעם.
- .8. בחקרתו הראשונה של הנאנש ביום 26.9.2017 (ת/1), נזכר כי על הנאנש לא מופעל כל לחץ. ראשית החקירה, באווירה נינוחה יחסית:

"ש. האם הבנת את החשדות נגדך?"

ת. כן.

ש. האם הבנת את זכויותיך ואת תוכן האזהרה?

ת. כן.

ש. איך הבריאות?

ת. ברוך השם.

ש. איפה אתה גר?

ת. ...." (עמ' 2 להודעת הנאשם מיום 26.9.2017).

9. בהמשך החקירה מאותו היום, מספר הנאשם:

"ת. לפני חדש וחצי מחמוד ג'אבר הגיע אליו הביתה בקטנווע, אמר לי שרצה לתקן את הנשק שיש לו ואמרתי לו בוא נלך לראות משחאו בענאתא. יצאתי עם מחמוד ג'אבר על הקטנווע ואמרתי לו נלך לענאתא, בענאתא אמרתי לו הגיע לבית קפה בענאתא ושם אמרתי לו תלך לעadel, יצא שמחמוד ג'אבר מכיר את עadel, אני הלכתי לבית קפה ומhammad ג'אבר נשאר אצל עadel ולאחר מכן שעה חזר לבית קפה וחזרתי לבייתי.

ש. האם מחמוד ג'אבר סיפר לך מה היה במפגש עם עadel?

ת. מחמוד סיפר לי שהביא לעadel כסף אבל לא אמר לי על מה.

ש. מה אתה יודע על עadel?

ת. בן 25 עובד על פורד קו ענטא-מחנה ומתקן נשקים.

ש. מאיפה אתה מכיר את עadel?

ת. היכרות רחוכה וידוע שהוא מתקן נשקים" (עמ' 4 לחקירת הנאשם מיום 26.9.2017).

כאמור, מאשר בהודעה זו הנאשם את מרבית האמור באישום השני שבכתב האישום, וזאת כאשר אין כל אירוע חריג בחקירה, ולא נראה כי הנאשם נתן תחת לחץ כלשהו.

בחקירת הנאשם מיום 9.10.2017 (ת/ב) מאשר הנאשם את האמור בהודעתו הראשונה, ואף מוסיף פרטים שונים לעניין מועד האירוע, סוג הקטנווע אותו הגיע ג'אבר לביתו, ועוד. בנוסף, בחקירה זו מצין הנאשם כי אף הוא רכש נשק מסווג M16 קצר, ומתראר את התקלה שהתגלתה בנשך שרכש:

"ת. כן לפניה כחמייה חדשים אני קנייתי M16 קצר מבחור בשם אבו הייאם, 35 שנה בערך משועפאת, יש לו קטנווע בצעע אפור מסווג מומי, אני הכרתי את אבו הייאם דרך איסמעיל סוויטי, גילו 26 שנה בערך מהמחנה אצלנו מכונה "אבי פיראס" שהוא עובד בעיריה, ולאחר שקנייתי את ה-M16 מבאו הייאם בזמן שהייתי במחנה, הכנסתי מחסנית לנשך M16 כדי לנשות אר לא ירה, לאחר מכן אני פגשתי את חברי מחמד זידאן אבו סריה..." (ת/ב עמ' 3 ש' 72 עד 77).

10. אכן, יתכן ובמועד חקירה זו היה הנאשם נתן תחת לחץ רב יותר, לאור פרק הזמן בו שהה במעצר עד לחקירה. ברם - הودעתה הינה בחקירה עשרה בפרטים, קוהרנטיות, ומתויישבת עם הודעתו של עadel. לא מותר לציין, כי החוקר מבוחר בסוף חקירה זו כי: "זאת הودעת החשוד אשר מסר אותה מרצונו הטוב והחופשי, והוקראה לו וחותם עליה בכתב ידו, ובמהלכה אכל ארוחה, שתה קפה ועישן סיגריות לבקשתו" (ת/ב עמ' 12 ש' 329 ו-330). גם בחקירה זו לא נראה כי הלחץ בו שרויה היה הנאשם, חורג מלחץ טבעי שבין חוקר ונחקיר בנסיבות האמורות.

11. ויזכר - בסופה של יום לא טען הסניגור כל טענה בדבר קבילות הודאות החוץ של הנאשם. לא ניתן להלום מצב בו לאחר מתן חזדיניות רבות לסניגור, להשמי טענותיו לעניין קבילות הודאות חוץ של הנאשם, יבחר הסניגור להימנע מכך, ולבסוף יטען בסיכון טענות למכך בנגד הודאות החוץ של הנאשם.

12. כאמור, התרשםתי כי הודעות הנאשם במשפטה היו לכידות וקוהרנטיות, לא נמסרו תחת לחץ, והן מתויישבות

מן נדב פרטימן נספחים בחקירה העוקבות.

13. נראה ש לצרף את הרושות השלויל ביוטר שהותיר הנאשם בעדותו בפניו, כאשר בין היתר טען כי כלל אינו יודע לקרוא, ומיד לאחר מכן כי הוא נהוג להתכתב ברשות הפסיכובוק עם חבריו. בנוסף, לשאלות פשוטות ביוטר לא השיב הנאשם, וניכר היה כי הוא מתפתל ומתחמק מלהת תשובה עניינית לשאלות ב"כ המשימה. כך כאשר טען בתחילת, כי כלל אינו מזהה את אחיו בתמונה שהוצאה לו (עמ' 53 ש' 17), וכשצין כי אינו יודע מודיע נקב דזוקא בסכום של 20,000 ל"נ, כסכם בו רכש את הנשק (עמ' 61 ש' 20). עדותו של הנאשם הותירה עליו רושם שלילי ביוטר, ואני קובע כי מדובר בעדות שאינה מהימנה. ניכר כי בחקירתו במשטרת סיפר הנאשם את האמת כהווייתה, ואילו בבית המשפט ניסה להרחיק עצמו מעדותו, תוך אמירת דברים שאינםאמת.

14. סעיף 12(א) לפקודת הראות קבוע כי:

"12. (א) עדות על הodium הנאשם כי עבר עבירה, תהא קבילה רק אם הביא התובע עדות בדבר הנסיבות שבהן ניתנה ההodium ובית המשפט ראה שהodium הייתה חפשית ומרצון".

כאשר ישנה התנגדות לקבילותה של הودיה, מתנהל הדיון בשאלת זו במסגרת דין עצמאית, המשולבת כיחידה נפרדת בתוך המנגנון הכלולת של הדיון באישום גופו. זהו למעשה משפט "קטן" בתוך המשפט "הגadol", ומכאן כינויו - "משפט זוטא".

חרף הצהרות הסניגור הנכבד, ועל אף פניויתיה החזרות ונשנות של המאשימה וההצדמנויות הרבות להגשה שניתנו על ידי בית משפט זה ולאחר שבית המשפט חידד בפניו הנאשם כי ניתן לו הצדמנויות אחרונות להגשת טענות הוצאה ולאחריה יראו אותו כמו שוויון על זכותו, לא הוגשו כל טענות בדבר קבילותות הודעות החוז של הנאשם, ומכאן שהודעות אלה קבלותן כראיה.

15. כמו כן, קבילהה של ההודעה לפי סעיף 11 לפקודת הראות יכול שתוכח על ידי מי שגבה את ההודעה: "נרשמה האמרה בכתב והנאשם חתום עליה או קיים אותה באופן אחר, מותר להוכיחה עדות על כך ממי שהוא נוכח באותו מועד". החוקרים אשר גבו את הודעות הנאשם בפני בית המשפט ביום 18.05.17. כפי שהוזג לעיל, החוקרים הציגו עצם בפני הנאשם, הקראו בפניו את החשדות המיוחסים לו ואת זכויותיו. כמו כן, כל החוקרים העידו כי לא התקיימו אירועים חריגים במהלך חקירתם וכי החקירה נערכה בשפה הערבית המובנית לנאשם והוא אישר וחתום עליה מרצונו החופשי והטוב.

16. יחד עם זאת, לא מדובר בנסיבות היחידה שעלה בית המשפט לעבור על מנת להרשיע נאשם. ההחלטה קבועה כי על בית המשפט לבחון גם את מסקלה ההודאה, משקלת הפנימי והחיצוני. מסקלה של ההודאה "בחן על פי' סימני האמת' העולים מתוכה וכן תבחן ההודאה אל מול המציאות האובייקטיבית של הראיות ובכך נדרשת תוספת ראייתית מסווג "דבר מה נוסף".

לענין זה ראו ע"פ 543 אבישי נגר נ' מדינת ישראל, לה(1) 113 (פורסם בנוו 22.10.1980): "כמפורט על-פי החלטה בדיני ראיות, שנתהדר בית-משפט זה לפני שלושים שנה ומעלה, אין להרשות אדם על יסוד הودאה, שנמסרה מחוץ לכותלי בית המשפט אלא אם מתווסף להודאה "דבר-מה-גנוסף".

17. משקלת של הودאה נבחן בשני מבחנים מצטברים: מבחן פנימי ו מבחן חיצוני. "ה מבחן הפנימי ('משקל עצמי') בודק את ההודאה על-פי סימני האמת העולים מהתוכה, כגון הגיונה או חוסר הגיונה הפנימי, סידורם או בלבולם של הפרטים הנ מסרים בה, וכיצד באזה סימנים של שכל ישר" (ע"פ 774/78 **יוסף לוי נ' מדינת ישראל** (3) 228, 233 (1979) (השופט - כתוארו אז - ברק)); ו"על-פי מבחן המשקל החיצוני, נדרשת תוספת ראייתית מסווג 'דבר-מה נוסף', החיצונית להודאותו של הנאשם, על מנת להרשיעו" (09/077 10477 **mobarak נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (2013), פסקה 124).

18. עינתי בהודאותיו/הודאותו של הנאשם במשפטה. ההודאות משופעות בפרטם, ומעידות על ידיעה מכל' ראשון של מוסר ההודאות - הנאשם. כך, כאשר מצין הנאשם את סוג הרכב בו נושאadel (ת/ב ש' 34), את צבע התקיק ממנו הוציא ג'אבר את נשקו (ת/ב ש' 41), כאשר הוא מספר כי ליד בית הקפה בו המתינו לג'אבר נמצא בית ספר (ת/ב ש' 50), כאשר הוא מסביר כי הבעיה בנشك נבעה מכוסית הגזים שעadel תיקן (ת/ב ש' 63), כאשר הוא מפרט שעadel בדק את נשקו במושב האחורי של רכבו מסווג טויטה קאמרி (ת/ב ש' 81 עד 84), כאשר הוא מצין את שמו וגילו של מי שלבسوּף מכר לו הנאשם את נשקו (ת/ב ש' 100 ו-101), ואת המקום בו היה מחביא את הנشك באמצעות חברו (ת/ב ש' 106 עד 110). הודאותו של הנאשם מאופיינות בקוהרנטיות, משופעות פרטיטים רבים, באופן המחזק ומאשר את אותנטיות ההודאה ("ה מבחן הפנימי").

19. לאור האמור, אני מוצא כי המבחן הפנימי מתקיים בעניינו שיש בו כדי להצביע על קבילהה של הودאתה של הנאשם.

20. המבחן החיצוני דורש שלצורך הרשותו של הנאשם על סמך הודאותו, נדרשת תוספת ראייתית המאמתת את תוכן ההודאה. לצורך כך, בקשה המאשרה את עדותו של עדאל צראיעה. לעניין זה ראו ע"פ 8589/13 **פאווי רמילאת נ' מדינת ישראל** (פורסם ב公报 (27.01.2015)): "לשם הרשעה על סמך הودאת חוץ כעדות יחידה נדרשת תוספת ראייתית מסווג 'דבר מה נוסף'. במקרה, 'דבר מה נוסף' היא תוספת 'מאמתת' ולא 'מסובכת'. לפיכך, ככל, די בראיה המאשרת במידה מסוימת את תוכן ההודאה ואין צורך להידרש לראייה המצביעת דואק על המערער ועל מי שביצע את העבירה [ראו למשל: ע"פ 12/3577 פריח נ' מדינת ישראל, פסקה C (23.7.2014) [פורסם ב公报] (להלן: עניין פריח); עניין קוזלי, עמ' 458; עניין בדי, פסקה 80; ע"פ 6613/99 סמירק נ' מדינת ישראל, נו (3) 557, 529 (2002) (להלן: עניין סמירק); עניין חמיד, פסקה 16; עניין פלוני, פסקה 20; ע"פ 3873/08 אטיאס נ' מדינת ישראל, פסקה 114 (6.9.2010) (להלן: עניין אטיאס)]. אולם, מדובר בסתנدرט גמיש ומשתנה. הדבר מה הנוסף לובש צורה ופושט צורה מחדש בכל פרשה, בהתאם לנטיותה של הודאה בה הוא נדרש לתמוך. וכך, כאשר משקלת הפנימי של הודאה הוא ניכר, ניתן יהיה להסתפק, לעיתים, בדבר מה נוסף קל שבקלים שמשקלתו "קל לנוצה" [עניין מילשטיין, פסקה 20 לפסק דינה של השופט ע' ארבל]. אולם, כאשר משקלת הפנימי של הודאה הוא נמוך יש לעמוד על קיומה של תוספת ראייתית בעלת משקל סובייטנייבי".

21. לא נקבע מפורשות בפסקה מהו אותה תוספת ראייתית מסווג 'דבר מה נוסף' וכאמור לעיל, הדבר תלוי ביחסו הגומלין המתקיים בין המבחן החיצוני והפנימי. לעניini, אני סובב שאין צורך ב"דבר מה נוסף" מחייב במילוי. כפי שובא להלן, את דרישת ה- "דבר מה הנוסף" בעניינו, מספיקים די והותר תוכן דבריו המתפתל והמתחכם של הנאשם בפניו, הודהתו במקצת דברים שמספר בחקירת המשטרה (עמ' 66 ש' 8 ו-9), וכמוון עדותו של עדאל בפניו.

עדותם של עדאל- חיזוק ראייתך נושא

22. לטענת בא כוח הנאשם, אין להסתמך על עדותם של עדאל שכן זו לא הייתה עקבית ועל כן מוטל ספק במהימנותה.

23. כבר עתה אצין, כי אין בידי לקבל את טענות בא כוח הנאשם וכי עדותם של עדאל מהוות תוספת ראייתך כנדרש בפקודת. אך למעלה מן הצורך, אדון בקבילותות הודיעתו של עדאל כתוספת ראייתך.

24. כאמור, המאשימה ביקשה להזכיר על עדאל עדין לאחר שבעדותם הבהיר את כל אמרותיו בהודעתו במשטרת. בנוסף, עתירה המאשימה לקבל קריאה את הודעתה עדאל במשטרת, מכוח סעיף 10א לפקודת הראות. צזכור, במשטרת סיפר עדאל כי הנאשם הגיע אליו כשהוא נשאך, כי תיקן את נשקו של הנאשם - והין עשה זאת, וכן כי תיקן את נשקו של ג'אבר, לאחר שהאחרון הגיע אליו עם הנאשם. (ת/2 ש' 36; ת/2 ש' 18 עד 32).

25. התנאים לקבילותות אמרת חוץ של עד נקבעו בסעיף 10א(א) לפקודת ולעניןנו, הוכחת מתן האמרה, היינו של נתן האמרה עד במשפט שלצדדים ניתנה הזדמנות לחקרו, והואמו של שניין בין העדות בבית המשפט לבין האמרה, הכחשת האמרה, או טענת העד שאינו זוכר אותה. מאחר שתנאים אלו התקיימו, הרי שהאמרות קבילות.

26. על פי סעיף 10א(ד) לפקודת לא ניתן להרשייע על סמך אמרת חוץ של עד, ללא קיומו של דבר לחיזוק. על פי הפסיקה, נקבע כי עדות הטעונה תוספת ראייתך, יכולה לשמש תוספת ראייתך לעניין זה ראו ת"פ (מחוזי ב"ש) 36669-04-14 מדינת ישראל נ' מאור מלכה (פורסם בנבו, 16.06.2016). ועל כן ניתן לראות בהודעתו של הנאשם כתוספת ראייתך להודעתו של עדאל.

27. בנוסף, על פי הפסיקה, אופן גביה אמרתו של העד משפיעה על משקל האמרה, בעת הבדיקה אם להעדיפה על פני עדותו של העד בבית המשפט, כאמור בסעיף 10א(ג) לפקודת, ולא על קבילותה, זאת בשונה מבחינהה של אמרת נאשם, אשר לאור הוראות סעיף 12(א) לפקודת, שקבילותה מותנית בהוכחת נתינתה באופן חופשי ומרצון. אולם, בעניינו אני נדרש להזכיר בדבר קבילותה של הודעתו של עדאל שכן במהלך חקירתו הנגדית חזר בו מהתחשותו ואישר את אמרות דבוריו במשטרת בהתאם למסרים שתרם חקירתו. לאור זאת, המאשימה חזרה בה מבקשתה להגיש את הודעתו במשטרת.

28. לאחר ששב לגרסתו כפי שמסר בהודעתו במשטרת, בית המשפט תחקיר את עדאל וזאת על מנת להתרשם ממהימנותו. הנאשם העיד מפורשות כי הדברים שהעיד במשטרת הם נכונים וחזר על כך מספר פעמים. כמו כן, השיב בשילילה כאשר בית המשפט ביקש לברר האם חש לחץ מהונכים באולם. יובאו הדברים במלאם:

"כב' השופט דניאל טפרברג: אז זהאמת שמשהו התקשר, אז היה אצלך בבית בפתח הבית וישבו אצלך בבית וממשהו התקשר?"

ת. כן. נכון.

כב' השופט דניאל טפרברג: אז למה אמרת קודם שהמצאת את זה?

ת. אני הייתי מפחד בגל השופט, אני הייתי מפחד מהשופט

כב' השופט דניאל טפרברג:רגע אחד, העדות שלך במשטרת מה היא אמת?

עמוד 10

ת. כן אדוני, אמת

כב' השופט דניאל טפרברג: אז אתה חוזר בכך ממה שאמרת בהתחלה שהוא חתום תחת לחץ וכו'.

ת. אני היתי תחת לחץ והודיעתי גם על מה שהודיעתי

כב' השופט דניאל טפרברג: אז מה שהודיעת להודיעת באמת.

ת. כן, זה נכון" (עמ' 35, ש 12-2, פרוטוקול מיום 18.05.17)

29. משך, מצאתי כי עדותו בפני מהימנה. תוספת ראייתית הינה תוספת מאਮנת בלבד, המוסיפה משקל לאמינות מסר האמרה, ואני צריכה להיות תוספת עצמאית או מסבכת CRAIYT הסיווע. לעניין זה ראו דנ"פ 4342/97 מדינת ישראל נ' סולימאן אל עביד, נא(1) 736 (פורסם בנוו 28.04.1998): "...הurf התחתון הנדרש הוא "דבר-מה נוספת", המאמת פרט ממשי כלשהו בהודאה, לרבות צזה שאינו נוגע לביצוע העבירה... ראיית אימות - דבר לחזקוק או "דבר-מה נוספת" - נדרשת אך לשם אישור מהימנות ההודאה בנושא הרלוונטי לעבירה, וזאת בלי להציג בהכרח על קשר בין מסר ההודאה לביצוע העבירה.

30. גרעין המעשה זהה בין גרסת העד ובין גרסת הנאשם כך שעמדתו של עדאל מצביעה על אמינות הודעתו של הנאשם. לפיכך, מתקיימת התוספת הראייתית הנדרשת להודעתה הנאשם.

31. עולה אפוא, כי הן על פי המבחן הפנימי, והן על פי דרישת ה"דבר מה נוספת" הנדרש לצורך הרשותה הנאשם בהתאם להודיות החוץ שלו, אין מניעה בעינינו להרשיע את הנאשם במוחס לו, בהתאם להודאותו-שלו.

32. לאור כל האמור לעיל; הודעות החוץ של הנאשם בהן הודה במוחס לו בכתב האישום, שהיו אותנטיות ומשופעות פרטיים; עדותה הנאמן בפני - אינה מהימנה עלי', והייתה צפויה אמרית דברים שאינם אמת והסבירים תמיוחם להודעות הנאשם במשפטה; העובדה כי לא נתענו טענות נגד קבילות הודעות החוץ של הנאשם; והחזקוק המשמעותי להודעות הנאשם במשפטה שסיפק עדים בעדותו; כל אלה הביאו למסקנה כי המאשימה הוכיחה ברמת ההוכחה הנדרשת במשפט פלילי, את האמור והמסופר בכתב האישום.

סיכום

על יסוד כל האמור לעיל, אני מרושע את הנאשם בעבירות הבאות:

א. **רכישה והחזקת נשק** - עבירה לפי סעיף 144(א) רישא לחוק

העונשיין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

ב. **החזקת נשק (אבזר)** - עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק.

ג. **ניסייה והובלת נשק** - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק (שתי

עבירות)

ניתנה היום, כת' בתמוז תשע"ח, 12 ביולי 2018 במעמד הצדדים